

JAKATICS-SZABÓ Veronika | Supra urbem

Megnyitó: 2015. október 14, szerda, 18 óra

A kiállítást megnyitja: Takács Gábor, művészettörténész

Cím: MOLNÁR ANI GALÉRIA, 1088, Budapest, Bródy Sándor u. 22.

Megtekinthető: 2015. november 27-ig, keddtől péntekig 12 és 18 óra között

Jakatics-Szabó Veronika ezen a kiállításon is 'urbanus pictus'-ként, azaz városi festőként jelenik meg, magánmitológiát teremtve a nyilvános kiállítótérben. A városban élő ember mindennapjaiból kiindulva jut el alapvető egzisztenciális kérdésekhez, melyek már tágabb léptékű vonatkozásokkal is bírnak, s így az egyén érzékelésén és érzelmeinek megjelenítésén túl a művész figyelme a szociális és a politikai jelenségekre is kiterjed.

A művek sajátos hangulatot árasztanak: egyrészt a letisztult formáknak és visszafogott színeknek köszönhetően régmúlt korokat idéző, antikizáló szimbolika jut eszünkbe róluk, ugyanakkor a szokatlan képkivágás és a többször is szemünkbe ötlő angol szavak a mai világra reflektálnak. Jakatics-Szabó műveiben nem újdonság a kép és szó összekapcsolása, azonban ezeknek az óriásbetűs szavaknak – a versképregényeivel ellentétben – nincs narratív vagy a megértést segítő szerepük; inkább egyfajta fenyegető, kiáltásnak is tekinthető jelekként szerepelnek. Jakatics-Szabó képeit az a paradox stílus uralja, melyet mágikus realizmusnak neveznek, és amelybe Magritte-ot vagy Chirico-t szokás sorolni. Láthatunk itt egyszerű egyéni sorsokat (Change), ugyanakkor egy országot, akár világot hatalmában tartó embereket is (Politikusok). 'Városember (Transzláció)' képei egyrészt Radnóti sorait juttatja eszünkbe; „...térkép e táj...”, másrészt a transzláció szó középkori eredetű: a szentek ereklye-holttestének elmozdítását, elszállítását jelenti.

Jakatics-Szabó Veronika képeiből bár lehangoló valóság árad, művei mégis magukban rejtik a változást hozó remény lehetőségét: alakjai – a mitologikus kifeszítettség ellenére – élőnek, közelinek tűnnek. Művei nem konkretizálnak, csak általánosítanak. Nem tolakodva, de kritizálnak.

Jakatics-Szabó Veronika (1983) Székesfehérváron született, Budapesten él és dolgozik. 2007-ben végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakán, 2011 óta pedig ugyanott DLA mesterképzésre jár. 2006-ban Erasmus ösztöndíjat és Amadeus Alkotói díjat nyert el. Jelentős képzőművészeti helyszíneken szerepelt egyéni és csoportos kiállításokon, például egyéni kiállítása volt a Mélycsarnokban. Több külföldi tanulmányúton vett részt, többek között Rómában. Nemzetközi referenciával is rendelkezik, művei szerepeltek többek között az ARCOMadrid és a Viennafair művészeti vásárokon. 2014-ben Moszkvában a Nemzetközi Fialat Művészek Biennáléján vett részt, ahova a biennálé kurátorától, David Elliottól kapott meghívást.

Veronika JAKATICS-SZABÓ | Supra urbem

Opening: 14 October, 2015, Wednesday, 6.00 p.m.

Opening speech by: Gábor TAKÁCS, art historian

Address: ANI MOLNÁR GALLERY, 22 Bródy Sándor street, Budapest, Hungary, 1088

On view until: 27 November, 2015, from Tuesday to Friday, 12 p.m. – 6 p.m.

Veronika Jakatics-Szabó appears again as 'urbanus pictus', that is city painter, creating a private mythology in the public exhibition space. Using elements of the everyday life in a city as a starting point she gets to fundamental existential questions by not only visualizing individual perception and emotions, but also reflecting on political and social phenomena.

The works on show create a unique atmosphere: on the one hand thanks to the clear forms and low-key colours they recall antique symbolism, on the other hand the unusual cropping and the catchy English words address current issues. It is not unknown in Jakatics-Szabó's oeuvre to connect image and word, but the large-scale lettering has a strikingly different role from that of the text in her earlier poem-comics, as they are not to assist understanding or to narrate a story, but to act as threatening signs symbolising human yelling. Works of Jakatics-Szabó are characterised by a paradoxical style called magical realism typically used to describe paintings by Magritte and Chirico. The works of the exhibition depicts a wide range of subjects from the lives of average people (Change) to those of people with power over a country or even the whole world (Politicians). The Cityman (Translation) may first make us think of the poem by Radnóti: „...this land is merely a map...”. In addition, the word in the title 'translation' stems from the middle ages and means transporting, moving of the relic-bodies of saints.

Although the works of Veronika Jakatics-Szabó express gloomy reality, they also incorporate the possibility of hoping for change: her figures – in spite of the mitological tension – seem to be close to us and alive. Her works make generalizations instead of speaking specifically. They criticize in a non-intrusive way.

Veronika Jakatics-Szabó (1983) was born in Székesfehérvár and she lives and works in Budapest. She graduated from the Hungarian University of Fine Arts as a painter in 2007 and she has been pursuing her DLA studies there since 2011. She was awarded with the Derkovits Scholarship in 2015. She has exhibited at solo and group shows in significant institutions for example in Kunsthalle, Budapest. She has participated in scholarships abroad for example in Rome. Jakatics-Szabó also has excellent international reputation having exhibited at prestigious international art fairs for example ARCOmadrid and Viennafair and having been invited by the curator David Elliott to the 4th Moscow International Biennale for Young Art in 2014.